

בעניין: _____
 1. ענאתי _____
 ת.ז. _____
 2. רובי _____
 ת.ז. _____
 3. סעד _____
 ת.ז. _____

4. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.
 ע"י ב"כ עוה"ד גיל גן-מור (מ.ר. 37962) ו/או יוסי וולפסון
 (מ.ר. 26174) ו/או מנאל חזאן (מ.ר. 28878) ו/או עדי
 לנדאו (מ.ר. 29189) ו/או לינה אבו-מוך זועבי (מ.ר. 33775)
 ו/או שירין בטשון (מ.ר. 32737) ו/או חוה מטרס-עירון
 (מ.ר. 35174) ו/או סיגי בן-ארי (מ.ר. 37566)
 מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
 רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
 טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

מפקד כוחות הצבא ברצועת עזה

המשיב

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיב, והמורה לו לבוא וליתן טעם מדוע לא יאפשר לעותרים 1-3 (להלן – העותרים), תושבי ישראל, לבקר את אמה של העותרת 1, שהיא אחותם של העותרים 2 ו-3, גבי _____ לול (ת.ז. _____), תושבת הרצועה, המאושפזת במצב קשה מאוד בבית החולים בח'אן יונס עקב גידול סרטני (להלן – גבי לול).

בקשה לדין דחוף

בית המשפט מתבקש לקבוע דין דחוף בעתירה.

גבי לול בת ה-67, אותה מבקשים העותרים לבקר, מאושפזת מאז 17.9.04 בבית החולים בח'אן יונס במצב קשה מאוד.

כפי שמעידים המסמכים הרפואיים, היא סובלת מגידול סרטני במעי הגס (Cancer colon), נמק באפנדיציט (Gangrenous Appendicitis) וחסימת מעיים (Partial intestinal obstruction).

כתוצאה מכך אושפזה במחלקה הכירורגית בבית החולים ועברה סדרה של ניתוחים קשים. לאחר הניתוח הראשון התדרדר מצבה של גבי לול והיא נזקקה לניתוח נוסף. ניתוח זה נעשה, בשל הסיבוכים, ללא סגירת הבטן (burst abdomen) ועל כן תלויה גבי לול מאז באמצעים טכניים

לסגירת הבטן. בניתוח השלישי נאלצו רופאיה לכרות מחצית מהמעיי הגס. לאחר ניתוחים אלו הובהלה למחלקת טיפול נמרץ על מנת לייצב את מצבה. עתה היא שוב נמצאת במחלקה הכירורגית, היא סובלת מזיהומים ומצבה הכללי רע.

העתקי המסמכים הרפואיים, שנשלחו למשיב, מיום 22.9.04 ומיום 17.10.04 מצורפים ומסומנים ע/1 ו-ע/2.

ביום 28.9.04 פנו העותרים באמצעות המוקד למשרד ישראלים בבקשה **דחופה** להיכנס לרצועה על מנת לבקר את האם והאחות ולסעוד אותה בשעתה הקשה. בבקשה הודגשו הנסיבות ההומניטריות. אולם, אז החלו החגים היהודיים והמשיב הכריז על סגר כללי והקפאת הטיפול בבקשות כניסה לרצועה. **בטלפון נמסר לעובדת המוקד כי רק מקרים "חריגים ויוצאי דופן" נבחנים בזמן הסגר, וכי בקשתם של העותרים אינה עומדת בקריטריון זה.**

בינתיים הסתיימו החגים, התחיל מבצע צה"ל בצפון הרצועה ונגמר – אולם הטיפול בבקשות עדיין מוקפא.

העותרים ניסו למצוא פתרון דחוף באמצעות פניה ליועמ"ש ביום 18.10.04 (העתק נשלח למחלקת הבג"צים) – פניה שטרם נענתה.

לאור דחיפות המצב, ומצבה המדורדר של גב' לול, קיימת דחיפות רבה בטיפול בבקשת העותרים. הנבואה ניתנה לשוטים אולם גם באופן סביר ניתן לטעון, כי התמהמהות בפתרון הבעיה עלול להפוך את העתירה, חס וחלילה, לבלתי רלוונטית.

התשתית העובדתית

הצדדים

1. העותרת 1 היא ילידת עזה בת 47. לפני 28 שנים נישאה לתושב ירושלים ועברה להתגורר עמו. במסגרת נישואיה קיבלה מעמד של תושבת קבע בישראל. לעותרת שמונה ילדים. היא עקרת בית. אמה החולה של העותרת, גב' לול, מתגוררת עדיין בעזה. כך גם רוב בני משפחתה של העותרת. לאחרונה התיר המשיב את כניסתה לרצועה בחודש דצמבר 2002, בחודש דצמבר 2003 ובחודש פברואר 2004.

2. העותרת 2 היא אחותה של גב' לול, בת 60, תושבת ירושלים, נשואה ואם לאחד-עשר ילדים – כולם נשואים. היא סבתא לנכדים. לאחרונה התיר המשיב את כניסתה לרצועה בדצמבר 2003, בעיד אל פיטר, וקודם במאי 2000 ללוויית בן זוגה של אחות נוספת שלה.

3. העותרת 3 היא אחיה של גב' לול, בן 72, תושב ירושלים. הוא היה קבלן בעברו, וכיום הוא בפנסיה. הוא נשוי, אב לאחד עשר ילדים וסב לנכדים. בעבר אפשר המשיב את כניסתו של העותר לרצועה לביקור אצל אחותו. לאחרונה הותרה כניסתו לרצועה בחודש דצמבר 2002, ובעיד אל פיטר האחרון (2003).

4. העותרת 3 (להלן - **המוקד להגנת הפרט או המוקד**), היא עמותה לזכויות אדם, שמושבה בירושלים, והעוסקת, בין היתר בענייניהם של ישראלים, המבקשים לבקר קרובי משפחה בשטחי רצועת עזה.

5. המשיב מחזיק ברצועת עזה בתפיסה לוחמתית, ונושא בזכויות ובחובות הנובעות מכך, לרבות החובה לכבד את הקשרים המשפחתיים של תושבי הרצועה וישראלים כאחד. המשיב הכריז על שטח רצועת עזה כ"שטח צבאי סגור". כמו כן, הוציא בשנת 1994 צו, המונע כניסת ישראלים לאותם חלקים ברצועת עזה שבניהול הרשות הפלסטינית. כתוצאה מהכרזות אלו, אחראי המשיב על מתן היתרי ביקור לישראלים, המעוניינים להיכנס לרצועה.

מדיניות המשיב באשר לכניסת ישראלים לרצועת עזה

6. מדיניותו של המשיב באשר לכניסת ישראלים לרצועת עזה הובאה באופן מסודר בתגובת המשיב מיום 27.8.04 לעתירה עקרונית, שהגיש המוקד בעניין כניסת ישראלים לרצועת עזה (בג"צ 10043/03 אבאגיאן נ' מפקד כוחות צה"ל ברצועת עזה). באותה עתירה התבקש המשיב, לאפשר כניסתו של תושב ישראל לרצועה לצורך ביקור אמו החולה, תושבת הרצועה. בעקבות העתירה התיר המשיב את כניסתו של העותר לרצועה.

7. עמדת המשיב היא, כי מאחר ושטח הרצועה הוכרז כ"שטח צבאי סגור", "אין נתונה זכות לאזרחי המדינה להיכנס לאזור".

8. עם זאת, המשיב שומר לעצמו את הסמכות להעניק היתרי ביקור ברצועה, כאשר השיקול הביטחוני הינו השיקול המרכזי בבחינת מתן ההיתרים.

9. מאז החלה האינתיפאדה, צמצם המשיב באופן דרסטי את כמות ההיתרים הניתנים לישראלים. המשיב עושה זאת כעניין של מדיניות. למעשה, נוקט המשיב במדיניות גורפת לפיה לא תתאפשר כלל כניסת ישראלים לרצועה למעט מקרים חריגים, כפי שיפורט להלן. המשיב מנמק זאת בשני טעמים: ראשית, חשש לביטחונם של אותם ישראלים הנכנסים לרצועה. שנית, חשש מניצול ההיתרים למתן שירותים לגורמים עוינים.

10. עם זאת הודיע המשיב לבית המשפט בין היתר כי :

"נוכח הרצון להתחשב, במידת האפשר, בצורכיהם של תושבי הרשות הפלסטינית, כמו גם בצונם של אזרחי ותושבי ישראל לבקר את קרוביהם המתגוררים באזח"ע, מאפשר המשיב, אף בתקופת העימות המזוין, ובהעדר מניעה ביטחונית פרטנית, כניסתם לאזח"ע של קרובי משפחה מדרגה ראשונה המבקשים לבקר באזח"ע בשל קיומו של צורך הומניטרי חריג (חתונה, אירוסין, מחלה קשה, הלוויה וכיו"ב)".

העתק תשובת המשיב בבג"צ 10043/03 מצורף ומסומן ע/3.

הפניות בעניין העותרים 3-1

11. ביום 28.9.04 פנו העותרים, באמצעות המוקד להגנת הפרט, בבקשה דחופה ל"משרד ישראלים" על מנת שיינתן להם היתר להיכנס לרצועה. משרד ישראלים הוא האחראי מטעם המשיב לטיפול בכלל הבקשות של אזרחי ותושבי ישראל להיכנס לרצועה.

העתק המכתב מצורף ומסומן ע/4.

12. ביום 10.10.04 נמסר לעובדת המוקד בטלפון מנציג משרד ישראלים כי עקב הסגר וההקפאה של הטיפול בבקשות כניסה לרצועה ייבחנו רק מקרים חריגים ויוצאי דופן. עוד נמסר כי הבקשה של העותרים אינה לדעת המשיב מקרה חריג ויוצא דופן. לא ניתנה לעותרים תשובה בכתב. משרד ישראלים תמיד משיב בע"פ ולא בכתב.

13. ביום 18.10.04 שלח ב"כ העותרים מהמוקד מכתב **בהול** ליועמ"ש עזה, סא"ל דויד בנימין. למכתב צורף מסמך רפואי עדכני (ע/2), המתאר את מצבה הקשה של גבי לול. מכתב זה לא נענה עד מועד הגשת עתירה זו.

העתק המכתב מצורף ומסומן ע/5.

הטיעון המשפטי

14. מתגובת המשיב בבג"צ 10043/03 הנ"ל (ע/3) עולה, כי לכאורה לא אמורה להיות מחלוקת בין הצדדים בעניין נשוא עתירה זו. אולם, המשיב אינו עומד בהתחייבויותיו בפני בית המשפט.

15. מבלי להסכים בשום אופן עם מדיניות המשיב בעניין כניסת ישראלים לרצועת עזה, הרי שבמקרה זה העותרים אינם סבורים שיש מקום להרחיב בטיעון המשפטי. זאת משום **שהמקרה דנן נופל באופן מובהק ביותר למסגרת המקרים בהם הודיע המשיב לבית משפט נכבד זה כי יאפשר כניסת ישראלים לרצועת עזה (ר' סעיף 10 לעתירה).**

16. ברור גם כי הטעמים אותם הציג המשיב בעבר למניעת כניסת ישראלים, היינו הגנה על שלומם או חשש לשימוש בהיתר לרעה אינם רלוונטיים לעותרים, שהם בני הלאום הערבי, וקשורים לעזה בקשרי לידה ומשפחה, ולא נשקפת להם שום סכנה שם. קשה לראות כיצד אנשים מבוגרים אלו שנתונים לייסוריה של בת משפחתם, יפעלו נגד ביטחון המדינה.

17. עלבון הוא לכותב ועלבון לקורא אם נחוץ להרבות בדברים ולהציג אסמכתאות לעניין כזה. ביטויים כגון "זכויות יסוד", "קשרי משפחה", "פירוד אח ואם" או אף "הכרח הומניטרי" מחווירים מול מה שצריך לבלוט לעין. הרואה את הדברים יאמר "נעשה ונשמע", ומי שאינו רואה – לא יראה.

לאור האמור, מתבקש בית המשפט להוציא צו על תנאי כמבוקש, ולאחר שמיעת המשיב לעשותו למוחלט. כמו כן מתבקש בית המשפט לפסוק לטובת העותרות הוצאות ושכ"ט עו"ד.

24 באוקטובר 2004

יוסי וולפסון, עו"ד
ב"כ העותרים

גיל גן-מור, עו"ד
ב"כ העותרים

ת.ש. 10856, 14748, 11813